

dat Dordt schipper Maeckroock ook zou ontslaan en nam verder de regeling van Dordt voor de westersche wijnen aan, maar voor een maand. De zaak bleef dus onopgelost en beide partijen zouden 7 Augustus weer door dit college gehoord worden.

Zeer fragmentarisch is, wat wij verder nog van het verloop van deze kwestie te weten komen. Blijkens vroedschapsresolutie van 5 September 1619 was het proces voor den Hoogen raad, waarin Rotterdam en Dordt beide als eischers en verweerders optraden, in de vacantie zoover afgewikkeld, dat de uitspraak aanstaande was en aan gedeputeerden werd dus aanbevolen den prins te verzoeken daarbij tegenwoordig te zijn. Verschillende Rotterdamsche wijnhandelaars¹⁾ hadden getuigenis afgelegd en het aantal gewichtige documenten ter staving van de stapelvrijheid der westersche wijnen in het proces overgelegd scheen gegronde hoop te mogen geven op een voor Rotterdam gunstige uitspraak. De opdracht dienzelfden 5den September aan gedeputeerden gegeven, om met de advocaten Van der Goes en De Bruyn een rapport te vragen, „off de riviere van de IJssel het stapelrecht van Dordrecht subject is of niet” en dan te beslissen of het toch niet aanbeveling zou verdienen om medewerking te verleenen aan het plan om den IJssel uit te diepen en een nieuwe vaart te maken door de Betuwe van Bommel naar Kuilenburg en zoo in den IJssel, of, zooals Utrecht wilde, vandaar naar den Rijn, bewijst echter hoe onzeker Rotterdam zich gevoelde in zake dat stapelrecht.

Begin October hielden het Hof en de prins zich weer bezig met het opstellen van een compromis. 14 October meenden zij aan beide partijen een aannemelijk compromis te kunnen voorstellen en ontboden zij tegen 29 October de beide steden „ten fine van accordt”. De Rotterdamsche gedeputeerden kregen van hun principalen de boodschap mee geen enkel accoord te aanvaarden dan met handhaving van volkomen vrijdom van stapelrecht op de westersche wijnen en dus alleen te bewilligen in een aangifte daarvan,

1) Jan Gillisz. Poppe, Jacob van Aeckerlack, Jacob Jansz. Neuyen, Pieter Mathijsz., Revixit van Naersen, Jan Soury, Hans Prins en Jan Jansz. Kalff.